

MISSIE RAPORT INTERPLAST TEAM MANGU

Periode	October 5-20, 2019
Ziekenhuis	COCIN hospital Mangu, Nigeria

Datum en plaats van de missie

Team

Chirurgisch team	Cees Spronk	Plastisch chirurg NP en team leider
	Jenda Hop	Plastisch chirurg
	Pauline Huizinga	Plastisch chirurg
	Ina Groustra	Anesthetist
	Itxaso	Anesthesist
	Petra Veerman	Anesthesie Assistent
	Femke Annema	Operatie assistent
	Annet Banga	Operatie assistent
	Niels Noordzij	Arts Assistent in opleiding tot Plastisch chirurg, auteur

Missie verslag

Ons team bestond uit 4 nieuwe en 4 veteranen van het Interplast team, geleid door Cees Spronk, de teamleider. Een goede mix van ervaring en nieuwsgierigheid.

Onze reis begon vroeg in de ochtend op 5 oktober. Na de laatste berichten met 4G in Duitsland voelde het alsof we echt vertrokken waren. Halverwege onze vlucht van Frankfurt naar Abuja begon mijn buurman, uit het niets, te praten. We bespraken uiteindelijk het huwelijk van een van zijn 11 kinderen die hij in zijn geboortedorp zou gaan organiseren, zijn migratie naar de VS, het doel van onze missie en een garantie: "de mensen in de staat Plateau zijn aardige mensen, je zult welkom voelen en een goede tijd hebben. God zegene je en dank je voor het helpen van de mensen in mijn land." Wat een begin.

Na te zijn geland op het door de Chinezen gebouwde nieuwe vliegveld van Abuja (werk nog in uitvoering) waren we blij dat al onze bagage was gearriveerd. Zoals gewoonlijk was de groep te interessant voor de douane om ons gewoon door te laten. Maar met een gedrukte lijst met alles wat in onze bagage was verpakt, een verzoek van dezelfde vrouw een jaar eerder, was onze binnenkomst in Nigeria soepel.

Net aangekomen

Een warm welkom door Kefas, onze belangrijkste contactpersoon en manager / hoofdverpleegkundige in het ziekenhuis, en twee chauffeurs en we begonnen het eerste deel van onze reis met de auto. Eerste stop: 'de nonnen': een klooster op ongeveer een uur rijden van de luchthaven en bekende eerste stop voor degenen die op een eerdere missie waren gekomen. Na een vroeg ontbijt de volgende ochtend gingen we op weg, een rit van 5 1/2 uur naar het COCIN-ziekenhuis van Mangu. Na een stage plastische chirurgie in Kampala, Oeganda en gereisd te hebben in Rwanda, de DRC en mijn geboorteland Tanzania, was ik erg benieuwd hoe Nigeria zou voelen, eruit zien en ruiken. Het voelde vertrouwd aan. De dorpen en steden die we doorkruisten, de mensen die goederen langs de weg verkopen, de nieuwsgierige ogen en lachende gezichten.

Een ander lachend gezicht was dat van Phoebe toen we op het terrein van het ziekenhuis aankwamen, al lang bekend met Cees, de gastheer van ons pension. We zouden genieten van 3 maaltijden per dag, bereid door haar en haar dochter Blessing. De rest van de dag gebruikten we om het terrein van het ziekenhuis te verkennen en de mensen te begroeten die we maandag zouden zien op de polikliniekdag. We hebben de patiënten gescreend met twee teams: een chirurg en een anesthesioloog in paren, de chirurg beoordeelt welke patiënt kan en moet worden geopereerd en de anesthesioloog beslist over de anesthesiemethode. Een tablet aangesloten op een radiografische transducer, ter beschikking gesteld door Interplast, maakte het mogelijk om regionale anesthesie te geven.

Screenen en werken met de Philips Lumifyer

We hebben die dag meer dan 200 patiënten gescreend, waarbij we soms een operatie moesten weigeren wanneer een procedure te gevaarlijk leek voor de gegeven omstandigheden, of zinloos, zoals in het geval van een contractuur van Volkmann. Geen gemakkelijke boodschap om te bezorgen. Tegelijkertijd was onze verpleging hard aan het werk om de OK klaar te maken voor de volgende dag. Na een lange dag hadden we de komende 2 weken ongeveer 105 patiënten gepland. Er zouden er nog een paar volgen en de volgende dagen aan de lijst worden toegevoegd.

Onze werkdagen begonnen met af en toe sporten of yoga voor sommigen, een koude douche voor iedereen. Er zijn verbeteringen aangebracht sinds de laatste missies: we konden de douche gebruiken in plaats van alleen de emmer water. Na verder wakker te zijn geworden met wat lezen, een kopje thee of koffie, zouden we ontbijten met de groep, bereid door Phoebe. Thee en koekjes werden naar het theatergebouw gebracht waar we rond acht uur wilden beginnen. Men deed een afdelingsronde terwijl twee chirurgische teams aan de eerste operaties begonnen. De afdelingsrondes waren een gebeurtenis op zich: patiënten en hun families sliepen samen op de afdelingen, ondanks de aanwezigheid van een gezellig gezicht. (en gezelliger worden naarmate de dagen vorderden en de afdelingen tot het uiterste werden gevuld).

Overdag werden we in het theater geholpen door de lokale 'theaterjongens': Nuhu, Noa, Timothy en Aleesha, die elke dag een warm welkom gaven. Ze hielpen als circulerende verpleegster, steriliseerden de operatieapparatuur, veranderden verbanden en gipsverbanden en brachten de patiënten van en naar de operatiekamer, waarbij ze vaak de kleinere kinderen in hun moedertaal troosten. Elke patiënt zou vóór de operatie een klein cadeautje krijgen, soms vergezeld door Petra die voor hen zong.

Op de meeste dagen werden we vergezeld door een of meer lokale artsen. Dr. Patience en Dr. Emanuel, huisartsen in het ziekenhuis, houden allebei van chirurgie, Dr. Mike, de medische superintendent, en dokter Thomas en Choji, plastisch chirurgen in de staat Plateau. We genoten elke dag van de lunch in het pension, Phoebe haar pannenkoeken waren de favoriet aller tijden. Na de operatie 's middags zouden we weer een afdelingsronde doen. Naarmate de dagen verstreken, werd dit een kans voor de patiënten en hun families om een 'snapshot' te krijgen met een van de artsen door een foto te maken. (die later een van de verpleegkundigen bleek te zijn)

Het team heeft in 2 weken tijd 8 volledige dagen en 2 (verlengde) ochtenden gewerkt. We hebben in totaal 112 operaties uitgevoerd bij 109 patiënten. Ons team werd al snel 'Sterren Mix '(door onszelf) gedoopt, na een van de smaken van thee uit Nederland. De tijd vloog voorbij. Afgelopen vrijdag hebben we met het hele team de laatste operatie afgerond. De rest van de dag hebben we alle overgebleven medische spullen ingepakt en geteld, een bezoek gebracht aan de lokale school die wordt ondersteund door de Faridpur foundation en de voorbereidingen getroffen voor de bonte avond. Traditiegetrouw hebben we gegeten met de directie van het ziekenhuis. Dit moment bleek voor hen en ons team een grote verrassing te zijn: Cees kondigde aan dat dit zijn laatste bezoek zou zijn. Een moeilijke beslissing, maar eentje waar hij in deze 2 weken over nadacht. Het nieuws werd onthaald door tranen en veel dankwoorden. Het was heel bijzonder om op dit moment aanwezig te zijn, gezien het hoge aanzien van Cees bij de mensen in Mangu.

Het missie t-shirt getekend door Cees, opgehangen in het pension

Laatste keer voor Cees Spronk

Na het afscheid gingen we richting onze laatste avond. Dit ging heel goed, het doen van een quiz (met feitjes over de missie), een spel en een lied over alles wat we tijdens ons verblijf hadden meegemaakt. Cees zijn impressie van een springende kikker was legendarisch.

De volgende dag hadden we een vroeg ontbijt, bereid door een emotionele Phoebe. Na het laatste afscheid werden we door Kefas en onze chauffeurs teruggebracht naar Abuja. Bij het huis van Johan Verhoef (broer van een van de poli secretaresses en tbc deskundige in Nigeria) genoten we van een uitgebreide lunch, waarna we teruggingen naar het vliegveld.

Bij de douane kreeg ik de laatste grap van een van de agenten: 'Je bent twee weken gebleven? Nou, je hebt het tenminste geprobeerd. Kom alsjeblieft terug.'

Het was een geweldige ervaring om deel uit te maken van dit team en het was een voorrecht om als assistent in opleiding de kans te krijgen om deel te nemen aan een van de Interplast-missies. Ik wil Stichting Interplast (met name Annemarie Maas), de lokale staf van het COCIN ziekenhuis in Mangu en teamleden Petra, Ina, Itxaso, Femke, Annet, Jenda en Pauline bedanken voor een fantastische tijd in Nigeria.

En natuurlijk Cees. Ik hoop dat we uw laatste bezoek hebben gemaakt om met tevredenheid en goede herinneringen naar terug te kijken.

Niels Noordzij

Het complete team

Patient's statistics

Geslacht patiënten

Man	58
Vrouw	51

Leeftijd patiënten

0-9 jaar	48
10-19 jaar	15
20-29 jaar	16
30-39 jaar	16
40-100 jaar	17

Anesthesie

Algeheel	41
Locaal	29
Regionaal (spinaal/plexus brachialis/ popliteal block)	22
Algeheel met regionaal	20

Diagnose

Schisis lip	3
Post brandwond zorg (contractuur, ulcer)	70
Aalformaties (incl syndactylien)	4
Post traumatisch	3
lipoom/cyste/tumoren	17
Keloid	10
Ander	5